

Dosarul nr. 2ra-1692/2021

Prima instanță: Judecătoria Chisinau, sediul Centru (Sv.Vîșcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V.Sîrbu, D.Dulghieru, V.Buhnaci)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Tatiana Roșcovan,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Roșcovan
împotriva Întreprinderii Municipale „Regia Comunal Locativă or. Durlești”,
intervenient accesoriu Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău cu privire la anularea
ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru
absența forțată de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și compensarea
cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La data de 23 septembrie 2019, reclamanta Roșcovan Tatiana a depus cerere
de chemare în judecată împotriva ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”,
intervenient accesoriu Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău cu privire la anularea
ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru
absența forțată de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 16 iunie 2017, Roșcovan
Tatiana a fost angajată în cadrul ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești” în
funcția de contabil, iar prin ordinul din 01 septembrie 2017, a fost transferată în
funcția de contabil-șef, cu salariul brut de 3100 lei, pentru o normă întreagă.

A menționat reclamanta că, începând cu 23 aprilie 2018, nu i s-a permis
accesul la locul de muncă, din motive necunoscute, precum și, din motive
necunoscute, până la înaintarea acțiunii i se rețineau abuziv: exemplarul reclamantei
de contract individual de muncă; copia ordinului de angajare; carnetul de muncă în
original; salariul pentru perioada efectiv lucrată; salariul mediu pe perioada reținerii
carnetului de muncă, până la 31 decembrie 2018.

A relatat că, ordinul de concediere nu i-a fost adus la cunoștință până la
depunerea acțiunii, iar la data de 04 mai 2018, a înaintat o cerere angajatorului prin

care a solicitat să fie informată în scris în baza cărui act normativ a fost concediată sau i se solicită eliberarea din funcție și pentru care încălcare, dar, până la depunerea acțiunii, nu a primit un răspuns.

A reținut reclamanta că, la data de 12 iunie 2018, a primit o notificare cu numărul 03/01 din 02 aprilie 2018, prin care ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești” a înștiințat-o despre necesitatea prezentării la serviciu pentru furnizarea dării de seamă pentru anul 2018, prezentarea și transmiterea tuturor actelor în ceea ce privește activitățile acesteia în cadrul ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, prin act de primire predare. Ulterior, la data de 11 iunie 2018, a indicat reclamanta că a mai primit o notificare similară.

A invocat reclamanta că, aceste notificări, similare ca text și solicitări, pretins a fi emise la 02 aprilie 2018 și 19 aprilie 2018, au fost emise în mod formal, ilegal, cu dată anterioară, fapt ce se probează în opinia reclamantei prin ștampila aplicată de oficiul poștal pe scrisorile recomandate, or, însăși solicitarea de prezentare și transmitere a tuturor actelor în ceea ce privește activitatea reclamantei în cadrul unității, este una neîntemeiată, deoarece, Roșcovan Tatiana în calitate de salariat și contabil-șef, își desfășura activitatea de muncă la sediul întreprinderii și nu de la domiciliu sau altă locație, iar toată documentația contabilă se afla în posesia ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”.

A susținut reclamanta că, în calitate de salariat și contabil-șef, deținea acces online din numele ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești” la portalul www.servicii.fisc.md, de unde la 23 aprilie 2018, a primit răspuns prin care a fost notificată că, contul său de utilizator, profilul 1005600024181 - ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, a fost blocat.

A relatat reclamanta că și-a îndeplinit obligațiile de serviciu în cadrul ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești” și după pretinsele notificări din 02 aprilie 2018 și din 19 aprilie 2018, mai exact, până la data de 23 aprilie 2018, când, din motive necunoscute și fără explicații, nu i s-a permis accesul la locul de muncă.

A relevat reclamantă că, întru apărarea drepturilor sale de salariat, a sesizat Inspekția Teritorială de Muncă Chișinău, comunicând despre încălcările comise de Î.M. „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, iar prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. R-751/18 din 12 iulie 2018, a fost informată că, în rezultatul examinării petiției și din documentele prezentate de către administrația ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, s-a stabilit că la încetarea contractului individual de muncă, angajatorul nu i-a fost calculat și achitat salariul, inclusiv compensația pentru concediul nefolosit pentru perioada de activitate, contrar prevederilor art. 119 alin. (1) și art. 143 alin. (1) Codul muncii. Astfel, pentru încălcările depistate, conducătorului ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, Matasari Vasile i-a fost înmănat procesul-verbal de control cu prescripție de a calcula și achita compensația pentru concediul nefolosit, cu informarea Inspectoratului Teritorial de Muncă Chișinău. Concomitent, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 55 alin. (3) lit. d) și art. 57 alin. (1) Codul contravențional, pe numele persoanei juridice și înaintat spre examinare în Judecătoria Chișinău /sediul Rîșcani/.

A menționat că, la data de 12 decembrie 2018, a solicitat Inspectoratului de Stat al Muncii să-i elibereze copia răspunsului nr. R-1444/18 din 26 octombrie 2018

și documentele anexate la petiția depusă, copia răspunsului ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, unde, prin răspunsul nr. 19/18 din 30 noiembrie 2018, adresat Inspecției Teritoriale de Muncă Chișinău, Î.M. „Regia Comunal Locativă or. Durlești” a recunoscut că Roșcovan Tatiana, contabil-șef a fost eliberată din funcție la 30 martie 2018, fapt ce se contrazice prin notificările emise de către aceeași întreprindere.

A învederat reclamanta că, la data de 28 mai 2019, a înaintat către ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești” o cerere prin care a solicitat: eliberarea unei copii a contractului individual de muncă din 16 iunie 2017; eliberarea copiei ordinului de angajare; eliberarea carnetului de muncă; achitarea salariului pentru perioada efectiv lucrată în cadrul Î.M. „Regia Comunal Locativă or. Durlești”; achitarea salariului mediu pe perioada reținerii carnetului de muncă până la 13 decembrie 2018 și eliberarea copiei ordinului de concediere, însă, până la depunerea acțiunii, nu a primit un răspuns la solicitările sale.

A solicitat Roșcovan Tatiana, admiterea acțiunii, anularea ordinului ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești” cu privire la concedierea salariatului Roșcovan Tatiana, restabilirea reclamantei la locul de muncă, încasarea salariului neachitat pentru perioada efectiv lucrată în sumă de 1922,14 lei pentru luna februarie 2018, 3922,14 lei pentru luna martie 2018 și 2845,10 lei pentru luna aprilie 2018, în total suma de 8689,38 lei, încasarea salariului mediu brut al salariatului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în sumă de 52700 lei, repararea prejudiciului moral prin adjudecarea sumei de 10000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la data de 17 decembrie 2019, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantei Roșcovan Tatiana, avocatul stagiar Grițco Ciprian, a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea de la angajatorul ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești” în beneficiul salariatului Roșcovan Tatiana a unei compensații în mărime de 3 salarii medii lunare ale salariatului, în locul restabilirii la locul de muncă.

La data de 21 iulie 2020, reprezentantul pârâtului ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, directorul Matasari Vasile, a depus o cerere privind excepția de tardivitate, menționând că, reclamanta a cunoscut despre data emiterii ordinului de acceptare a demisiei, însă, a depus acțiunea în instanță peste termenul de 3 luni de zile stabilit de legiuitor. Ca urmare, pârâtul ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind tardivă.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 04 septembrie 2020, cererea de chemare în judecată înaintată de Roșcovan Tatiana către ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, intervenient accesoriu Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău privind anularea ordinului de eliberare din funcție nr. 05-03 din 30 martie 2018 și achitarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, s-a respins ca fiind tardivă, iar cererea de chemare în judecată înaintată de Roșcovan Tatiana către ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlești”, intervenient accesoriu Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău privind încasarea salariului neachitat pentru perioada februarie 2018-aprilie 2018, în mărime de 8689,38 lei, încasarea salariului brut pentru întreaga absență forțată de la muncă 23 aprilie 2018-23 septembrie 2019

în sumă de 52700 lei, încasarea prejudiciului moral cauzat salariatului pentru eliberarea nelegitimă din serviciu, în sumă de 10000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Tatiana Roșcovan și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 septembrie 2020.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că instanța de fond just și întemeiat a respins acțiunea ca fiind tardivă, or, materialele pricinii denotă o altă stare de fapt și anume, se reține indubitabil faptul că, apelanta/reclamantă Roșcovan Tatiana a aflat despre ordinul de concediere cel târziu la data de 31 mai 2018, dată la care a primit răspunsul de la angajator, fapt confirmat prin avizul de recepție atașat la dosarul cauzei, iar alegațiile părții apelante precum că, ordinul de concediere nu i-a fost adus la cunoștință, nu pot fi reținute.

Or, însăși reclamanta/apelantă a indicat în textul cererii de chemare în judecată despre faptul că, începând cu 23 aprilie 2018, nu i s-a permis accesul la locul de muncă, mai mult, Roșcovan Tatiana încă la data de 05 iunie 2018, a sesizat Inspectoratul de Stat al Muncii cu plângere referitor la neachitarea indemnizației pentru concediul nefolosit și neachitarea salariului pentru lunile februarie-aprilie 2018, situație ce denotă că, cel târziu la această dată, apelanta a cunoscut despre ordinul de concediere emis în privința sa. Astfel, instanța de apel nu a admis argumentele aduse în acest sens, or, acestea sunt combătute integral prin cele menționate supra.

Respectiv, instanța de apel a constatat cu certitudine că, reclamanta/apelantă Roșcovan Tatiana a depus cererea de chemare în judecată cu omiterea termenului de prescripție stabilit la art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, circumstanță ce atestă că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. Mai mult, instanța de apel a subliniat faptul că, atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel formulată, reclamanta/apelantă Roșcovan Tatiana nu a solicitat repunerea acțiunii în termen, fără a prezenta careva probe care ar motiva omiterea termenului de contestare a ordinului de concediere.

La fel, instanța de apel nu a admis poziția apelantei precum că, eliberarea sa din funcție s-a produs în baza unei cereri depuse cu 134 de zile înainte de emiterea ordinului de eliberare, astfel fiind încălcate expres prevederile art. 85 alin. (5) din Codul muncii, or, la caz, instanța de fond nu s-a expus asupra argumentelor date, dat fiind faptul că a constatat cert faptul precum că Roșcovan Tatiana a contestat ordinul de eliberare din funcție nr. 05-03 din 30.03.2018 cu omiterea termenului de 3 luni prevăzut la art. 355 Codul Muncii, respingând cerința dată ca fiind tardivă.

Instanța de apel a notat că toate pretențiile cu privire la încasarea salariului brut pentru întreaga absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral urmează a fi respinse, or, normele legale stabilesc în mod expres și imperativ că, persoana poate fi despăgubită, doar în cazul în care, se anulează ordinul de concediere, însă, la caz, pretenția dată a fost respinsă ca tardivă, astfel, partea reclamantă nu este îndreptățită să solicite despăgubiri de orice gen.

Totodată, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, respingând o parte din pretenții ca fiind tardive, iar o parte ca fiind neîntemeiate, iar în ansamblu, s-a respins acțiunea depusă de către apelanta/reclamantă Roșcovan Tatiana, reieșind din prevederile art. 94, 96 Cod de procedură civilă, corect a respins și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată.

La 23 septembrie 2021 Tatiana Roșcovan a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a indicat că au fost încălcate normele de drept material, deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, art.432 alin.(2) lit. c) a Codului de procedură civilă.

Prin urmare, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 19 mai 2021 și expediat participanților la proces la 21 iunie 2021 (f.d.240).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 22 septembrie 2012, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 07 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimaților copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 15 octombrie 2021 Inspectoratul de Stat al Muncii a depus referință și a solicitat respingerea recursului depus de Tatiana Roșcovan ca fiind inadmisibil.

La 09 noiembrie 2021 ÎM „Regia Comunal Locativă or. Durlăști” a depus referință și a solicitat respingerea recursului depus de Tatiana Roșcovan ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Tatiana Roșcovan.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Tatiana Roșcovan se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru